

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.981/2025/2.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Dr. Pataki Árpád előadó bíró
Böszörményiné dr. Kovács Katalin bíró
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Dobos István ügyvéd (cím1)

Az alperes:

Fejér Vármegyei Kormányhivatal (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Bácsiné dr. Bozsik Brigitta kamarai jogtanácsos (cím2)

Az ügy tárgya:

Sérelemdíj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Pf.II.20.025/2025/7/I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék 9.P.20.128/2024/15.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ügy alapjául szolgáló tényállás

[1] A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (FVM) 2004. április 29. napján két Támogatási Okiratban 2.143.000 forint, illetve 10.460.000 forint összegű, vissza nem térítendő fejlesztési támogatást nyújtott a felperes részére. A felperes kizárólagos tulajdonát képező 19 db külterületi ingatlanra egyetemes jelzálogjogot és elidegenítési és terhelési tilalmat jegyezték be az FVM javára, továbbá rögzítésre került az is, hogy a jelzálogjog valamennyi ingatlan vonatkozásában 2013. december 31. napjáig áll fenn.

[2] A felperes 2018. március 23. napján jelzálogjog, illetve elidegenítési és terhelési tilalom törlésére irányuló kérelmet nyújtott be az alpereshez. A Fejér Megyei Kormányhivatal Székesfehérvári Járási Hivatala 43340/2018.03.28. számú végzésével a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül visszautasította, tekintettel arra, hogy a felperes nem csatolta az eljárás megindításához szükséges kérelem formanyomtatványát és nem nyújtotta be a törlés alapjául szolgáló okiratokat, a jelzálogjog és az elidegenítési tilalom hivatalból történő törlésének pedig nem volt helye. Tekintettel arra, hogy bejegyzés alapját képező támogatási okiratok a lejárati időpontját nem tartalmazták és a bejegyzés mellett feltüntetett lejárati dátum csupán deklaratív jellegű, az ingatlanügyi hatóság a rendelkezésre álló okiratok alapján a követelések lejárati idejét nem tudta kétségtelenül megállapítani. A határozattal szemben a felperes nem terjesztett elő fellebbezést.

[3] A felperes 2020. február 11. napján a fenti ingatlanok közül az egyik ingatlan tekintetében ismételten kérelmet terjesztett elő a jelzálogjog, illetve az elidegenítési és terhelési tilalom törlése iránt, melyet a Fejér Megyei Kormányhivatal Székesfehérvári Járási Hivatala 37513/2/2020.02.17. számú végzésével érdemi vizsgálat nélkül visszautasított. A felperes részére postai úton megküldött elsőfokú végzés „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a feladóhoz. A végzéssel szemben a felperes fellebbezést nem terjesztett elő.

A kereset és az ellenkérelem

[4] A felperes az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban 2.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A kereset jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdését, 2:52. § (2) bekezdése utaló rendelkezése folytán irányadó 6:548. § (1) bekezdését, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (2) bekezdésének c) pontját, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: r. Inytv.) 30. § (3) bekezdését jelölte meg. A felperes a megváltoztatott keresetében 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A megváltoztatott kereset jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: r.Ptk) 75. § (1) bekezdését, 76. §-át, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 4. § (1) bekezdését, a 4. § (2)-(3) bekezdése folytán alkalmazandó rPtk. 339. § (1) bekezdését, 349. § (1) bekezdését és a 355. § (4) bekezdését jelölte meg.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint a kereset alaptalan, figyelemmel arra, hogy a felperes a törlési kérelmeit elutasító alperesi végzésekkel szemben nem terjesztett elő fellebbezést, a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket nem vette igénybe, emiatt a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének rPtk. 349. § (1) bekezdése szerinti különös feltétele hiányzik. Az elsőfokú bíróság másodlagosan utalt arra, hogy a felperes személyhez fűződő jogsértést nem adott elő és nem igazolta annak megtörténtét. Továbbá szintén nem hivatkozott a felperes kár, nem vagyoni sérelem bekövetkezésére, ami megalapozhatná a kártérítés megfizetését.

[7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság érdemben helytállóan következtetett arra, hogy a felperes által a közigazgatási jogkörben okozott kár megfizetése iránt előterjesztett kereset alaptalan. Azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet elsődleges jogi indokával nem értett egyet, mivel nem volt a felperes terhére értékelhető a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségek igénybevételének elmaradása a jogorvoslati lehetőségek rendelkezésre állása hiányában. A kereset elutasításának másodlagos indokát osztotta az ítéletábra, amely a személyhez fűződő jogok megsértésének hiányán alapul.

A felülvizsgálati kérelem

[8] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a másodfokú bíróság ítéletének „megváltoztatását”, oly módon kérte, hogy kérte az alperes kötelezését 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Másodlagosan kérte a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását. Harmadlagosan kérte a másodfokú ítélet elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Kérte az alperes kötelezését a csatolt díjjegyzék szerinti perköltsége megfizetésére.

[9] Megsértett jogszabályként a rPtk. 75. § (1) bekezdését, 76. §-át, 349. § (1) bekezdését, 355. § (1) bekezdését, 355. § (3)-(4) bekezdését, 359. § (1)-(2) bekezdését, r. Inyvtv. 30. §-át bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 263. § (1) bekezdését, 279. § (1) bekezdését és a 346. § (4)-(5) bekezdését jelölte meg.

[10] A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[11] A felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés a) pontjára és b) pontjára alapította.

[12] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással előadta, hogy a másodfokú bíróság ítélete sérti a rPtk. 75. § (1) bekezdését, 76. §-át, 349. § (1) bekezdését, 355. § (1), (3)

és (4) bekezdését, a 359. § (1)-(2) bekezdését, mivel a tisztességes eljáráshoz való jog az emberi méltóság részét képezi, ennek ellenére az első- és a másodfokú bíróság is azt állapította meg, hogy még nagyfokú és egyértelmű jogsértés esetén sem hivatkozható az emberi méltóság megsértése körében a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme. Álláspontja szerint egy súlyosan tisztességtelen eljárás az emberi méltóság megsértését jelenti, és a személyhez fűződő jogok védelmének polgári jogi eszközei alkalmazhatóak. Hivatkozott arra, hogy amennyiben az alperes téves személy részére, és így iratellenesen jegyez be ingatlannal kapcsolatos elidegenítési és terhelési tilalmat, illetve jelzálogjogot, az kirívóan súlyos hibának minősül. Továbbá az is kirívóan súlyos jogszabálysértés, ha az alperes nem indokolja meg döntését, valamint nem reagál érdemben a felperesi álláspontot alátámasztó indokokra. Álláspontja szerint a tisztességtelen eljárás súlyosságát az is alátámasztja, hogy az alperes az iratellenes bejegyzését a mai napig nem javította ki, állítása szerint nem történt jogszabálysértés. Álláspontja szerint az eljárás olyan mértékben tisztességtelen, hogy az visszavezethető az emberi méltóságra, illetve az abból származó tisztességes eljáráshoz való jogra. Hivatkozása szerint az alperes felróhatóan az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését is figyelmen kívül hagyja, és ezzel a felperest alapvető jogaiban sérti.

[13] A fentiek alapján álláspontja szerint abban a jogkérdésben kell a Kúriának állást foglalni, hogy az emberi méltóságból levezethető-e a tisztességes eljáráshoz való jog. Továbbá, hogy egy közigazgatási hatóság – mindenfajta többlet tényállási elem megvalósulása nélkül – meg tudja-e sérteni az ügyfél tisztességes eljáráshoz való jogát olyan mértékben, hogy az már megalapozza azt, hogy sérült az ügyfél emberi méltósága, amennyiben igen, akkor ezen súlyos jogsérelem vagy maga a felróhatóság tekinthető-e többlettényállási elemnek. Valamint abban a jogkérdésben is állást kell foglalnia, hogy megalapozza-e emberi méltósághoz való jog sérelmét a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme révén, ha egy közigazgatási hatóság téves személy javára jegyzi be az elidegenítési és terhelési tilalmat, ezt a hibát nem orvosolja, továbbá ezzel kapcsolatban iratellenes tájékoztatást ad. Álláspontja szerint a Kúriának abban a jogkérdésben is állást kell foglalnia, illetve egységesíteni a joggyakorlatot, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút vagy relatív szerkezetű-e. Kifejtette, hogy azért kell abszolút szerkezetűnek tekinteni a tisztességes eljáráshoz való jogot, mert minden ügyfélnek joga van a tisztességes eljáráshoz való joghoz, így a tisztességes eljáráshoz való jog relatív vagy abszolút hatálya az ügyfél oldaláról vizsgálendő. Ennek alapján megállapítható, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút szerkezetű, mivel minden ügyfelet személytől függetlenül ugyanúgy megillet, amiből következik, hogy ha egy eljárás nagy mértékben tisztességtelen, akkor személyiségi jogi jogsérelem megállapítható.

[14] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjára hivatkozással előadta, hogy a súlyosan tisztességtelen közigazgatási eljárások nagy számban előfordulnak, ezért ezen jogkérdésnek a vizsgálatát a jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége is indokolja. Álláspontja szerint a másodfokú ítélet sérti a Pp. 263. § (1) bekezdését, 279. § (1) bekezdését, 346. § (4) és (5) bekezdését, mert a másodfokú bíróság nem vizsgálta azon kérdést, hogy tisztességtelen eljáráshoz való jogot meg lehet-e oly mértékben sérteni, hogy az már megvalósítsa az emberi méltóság megsértését. Továbbá tévesen mérlegelt és téves következtetést vont le, hogy a jelen ügyben nem valósult meg többlettényállási elem. Álláspontja szerint a Kúria még nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy egy közigazgatási hatóság eljárása lehet-e oly mértékben tisztességtelen anélkül, hogy mindenfajta további többlettényállási elem megvalósulna hagyományos értelemben, hogy az már megvalósít személyiségi jogi jogsérelmet. Érvélése szerint a súlyosan tisztességtelen eljárás és felróhatóság a többlettényállási elem.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem alaptalan a következők szerint.

[16] A Kúria előjáróban kiemeli, hogy a Pp. 408. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben. A Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pontja értelmében vagyoni jogi per az a per, amelyben az érvényesített igény a fél vagyoni jogain alapul vagy értéke pénzösszegben kifejezhető.

[17] Jelen perben a felperes nem vagyoni kár iránti igénye pénzösszegben kifejezhető, ezért a per vagyoni jogi pernek minősül. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntését és annak indokait mindenben osztotta, ezért a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem előterjesztése nem volt mellőzhető. A felperes e kötelezettségének eleget tett.

[18] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[19] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja „vagylagos” eseteket tartalmaz, amelyből az következik, hogy a rendelkezés két fordulata egyszerre nem állhat fenn, egyszerre nem képezheti az engedélyezés alapját, mert (az első fordulat értelmében) vagy nincs egységes bírói gyakorlat, vagy (a második fordulat értelmében) van egységes bírói gyakorlat, de az már nem irányadó, nem támogatható.

[20] A Kúria Polgári Kollégiumának számos határozatával megerősített (Pfv.IV.20.773/2022/2.; Pfv.IV.20.775/2023/2.) a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 1. pontja szerint a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A fél az engedélyezés alapjául szolgáló határozatokat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében köteles pontosan megjelölni azzal, hogy első fokon jogerőre emelkedett határozatra nem hivatkozhat. Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg. Nem elegendő ugyanakkor, hogy a Kúria a felmerülő elvi jelentőségű jogkérdésben még nem foglalt állást. Az is szükséges, hogy az engedélyezés iránti kérelemben a fél arra hivatkozzon, hogy az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy, hogy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn. Ez utóbbi esetkörben akkor kell engedélyezni a felülvizsgálatot, ha a másodfokú bíróság döntése magában hordozza annak a veszélyét, hogy a hibás gyakorlatot a többi bíróság is követi.

[21] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja első fordulatának körében a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben elvi jelentőségű jogkérdést kell megjelölni és kifejteni, valamint a nem egységes, széttartó bírói gyakorlatot kell bemutatni, megindokolni. A kérelem alapján nem állapítható meg az engedélyezéshez szükséges követelményeknek a megléte, mert az alperes nem igazolta az eltérő, széttartó joggyakorlat fennállását, mivel annak megállapításához egymással ellentétes rendelkezéseket, jogi álláspontot tartalmazó határozatok bemutatása szükséges. A tartalmában elégtelen kérelem, amely a felvetett jogkérdéseken túl a jogszabálysértéseket részletezi, a felülvizsgálat kivételes engedélyezését nem alapozza meg. A Kúria rámutat, hogy önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős határozat vélt vagy valós jogszabálysértő volta erre az engedélyezési okra alapítva

nem ad lehetőséget a felülvizsgálat engedélyezésére. Az alperes nem igazolta az eltérő joggyakorlat fennállását, ennélfogva a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulatóban meghatározott engedélyezési ok nem áll fenn.

[22] A Kúria számos határozata által megerősített (többek között: Kúria Pfv.III.30.129/2024/2., Pfv.IV.21.149/2024/2.) 1/2021. PK vélemény 2. pontja értelmében a Kúria a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulóta alapján a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős határozat által

felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása – mint a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont második fordulatóban szabályozott engedélyezési ok – tekintetében ezért azt kell bemutatni, hogy a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a már kialakult és egységes bírói gyakorlat követése mely körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kúria Pfv.V.20.396/2023/2., Pfv.II.20.782/2022/3., Pfv.II.20.838/2022/3).

[23] Jelen ügyben a felperes nem adott elő olyan körülményt, amelynek következtében a bírói gyakorlat követése – a körülmények változására tekintettel – nem támogatható, nem lenne fenntartható és emiatt szükséges a joggyakorlat továbbfejlesztése, ezért a Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében nem találta a jogerős ítélet felülvizsgálatát szükségesnek. Ezért megállapította, hogy a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulatóban meghatározott engedélyezési ok nem áll fenn.

[24] A felperes a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pont első fordulóta alapján is indokoltnak tartotta a felülvizsgálat engedélyezését.

[25] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pont első fordulóta szerint a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya miatt indokolt. Többek között a Kúria Pfv.IV.20.530/2023/2. számú precedens határozatával megerősített 1/2021. PK vélemény 3. pontja értelmében ez az eset áll fenn például akkor, ha egy új jogszabály értelmezése, vagy egy joghézag kitöltése elvi iránymutatást igényel. Ezekben az esetekben azonban az is szükséges a felülvizsgálat engedélyezéséhez, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ilyen ok lehet például az új típusú ügyek nagy száma. Ha a felek olyan jogkérdés értelmezését kérik a Kúriától, amely bár új, de a jogegységet (jogbiztonságot) a jogkérdés megválaszolása annak csekély jelentősége vagy kisszámú gyakorlati előfordulása folytán nem érinti, a felülvizsgálatot nem indokolt engedélyezni.

[26] A fentiekkel szemben a felperes saját jelentős érdeksérelmére történő hivatkozása az elvi iránymutatás érdekében a felülvizsgálat engedélyezését nem indokolják. A felperes érvelése nem mutat túl az egyedi ügy keretein, nem alkalmas a felvetett jogkérdés különleges súlyának igazolására. Nem állapítható meg az sem, hogy az állított elvi jelentőségű jogkérdés nagyszámban előforduló, új típusú ügyben merült volna fel, illetve az a jogalanyok széles körét érintené, ezáltal a jogszabály értelmezése valamely okból túlmutatnának az egyedi ügyön. Mivel a felperes olyan jogkérdés megválaszolását kérte, amely a jogegységet a gyakorlati előfordulás száma miatt nem érinti, ezért a felülvizsgálat engedélyezésének felperes által megjelölt okai nem állnak fenn (Pfv.V.20.374/2024/3.). Mivel a felperes a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjának első fordulatóval kapcsolatos érvei között nem fejtette ki, hogy a felvetett jogkérdés a különleges súlyára tekintettel az egyedi ügyön mi okból mutat túl, nem állapítható meg az sem, hogy az érintett jogkérdés az ügyek nagy számát érinti, ezért a felülvizsgálat ezen okból sem engedélyezhető.

[27] A PK vélemény 7. pontja értelmében a felülvizsgálat engedélyezése körében a Kúria csak a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben foglaltakat vizsgálja, a jogerős határozat felülvizsgálatát tehát csak az engedélyezés feltételei szempontjából végzi el.

[28] A felperes az egyedi tényálláshoz kötötten támadta a hivatkozott jogszabályok téves alkalmazását. Ez azonban kizárólag a felülvizsgálat engedélyezése esetén, a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásakor vizsgálható. Az egyedi ügyben a felülvizsgálati kérelemben állított jogszabálysértések nem szolgálhatnak a felülvizsgálat engedélyezésének az alapjául, hiszen azok jellegüknél fogva az egyedi ügyön nem mutatnak túl. Ezért a felperes által az engedélyezés iránti kérelmében is megjelölt, az ügy érdemére kihatóan állított jogszabálysértéseket a Kúria nem vizsgálhatta.

[29] A felperes a kérelmében ugyan nem hívta fel a Pp. 409. § (3) bekezdését, ugyanakkor megjelölte a Kúria Pfv.V.20.149/2016/4. számú döntését, amelytől a jogerős ítélet álláspontja szerint eltér.

[30] E körben a Kúria mindenekelőtt azt emeli ki, hogy a Pp. 409. § (3) bekezdésben foglalt engedélyezési okra hivatkozó félnek egyértelműen azonosítható módon – az eltéréssel érintett határozatok ügyszámának pontos feltüntetésével – meg kell jelölnie, hogy a jogerős határozat álláspontja szerint melyik közzétett döntéstől tér el. Az eltérés megjelölésének konkrétan kell lennie, pontos jogértelmezésre vonatkozó álláspontnak kell ütköznie pontos jogértelmezésre vonatkozó állásponttal. Az engedélyezést kérő félnek be kell mutatnia azt a lényegi háttértényállást, a szükséges ügyazonosságot, ami az összehasonlítás alapfeltétele (Kúria Jpe.II.60.032/2022/5.). Ki kell továbbá munkálnia, hogy a támadott határozatot hozó bíróság konkrétan melyik jogszabályi rendelkezésre vonatkozó mely jogértelmezést hol nem tartotta be, a felülvizsgálattal támadott határozat hol tért el jogkérdésben a Kúria közzétett jogértelmezésétől (Gfv.V.30.087/2023/2., Gfv.V.30.503/2022/2.).

[31] Mindezekon túlmenően a Kúria hangsúlyozza azt is, hogy az engedélyezés alapját képező jogkérdés nem tetszőleges, vagy valamiféle módon a jogvita tárgyával összefüggésbe hozható jogkérdés lehet, hanem csak olyan jogkérdés, amelyet maga a felülvizsgálattal támadott határozat vetett fel akként, hogy abban állást is foglalt (Kúria Pfv.III.20.761/2024/2., Pfv.III.20.595/2024/2.). A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem tehát fogalmilag szoros kapcsolatban kell, hogy álljon a támadott jogerős ítélettel. Mindenekelőtt úgy, hogy – a Kúria egységes gyakorlata szerint (Gfv.III.30.414/2022/2., Pfv.III.20.216/2024., Gfv.III.30.063/23/3.) – kizárólag olyan kérdés szolgálhat a felülvizsgálat engedélyezésének alapjául, amelyben maga a támadott jogerős ítélet is konkrétan állást foglalt, és ezt az ítéleti értelmezést lehet a felvetett jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége miatt a felülvizsgálat engedélyezésével vizsgálat alá vonni (Gfv.III.30.038/2025/2.).

[32] A kifejtetekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[33] Ha a fél nem igazolja eltérő joggyakorlat fennállását, vagy nem ad elő olyan körülményt, amelyre figyelemmel a korábbi bírói gyakorlat ne lenne fenntartható, illetve nem igazolja, hogy a felvetett jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat, valamint a fél által megfogalmazott jogkérdés társadalmi jelentősége nem számottevő, a felülvizsgálat nem engedélyezhető.

Záró rész

[34] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés *b*) pontja értelmében 15.000 forint, mely a felperes személyes költségmentességére tekintettel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[35] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja értelmében felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. október 1.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró